

Tularemi: Uzun Süren Bir Salgın

Tularemia: A Longstanding Outbreak

Haluk Eraksoy

Istanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Türkiye’de tularemi Lüleburgaz’da 1936’da ortaya çıkan ülkemizdeki ilk salgından beri çoğunlukla su kaynaklı bir zoonoz olarak görülmeye devam etmektedir (1). Ülkemizde tularemiye ilişkin nispeten güvenilir epidemiyolojik veriler elde edilmesi de 2004’te bildiri zorunlu hastalıklar listesindeki grup C hastalıklar arasında alınmasıyla başlamıştır (2).

Yıllık tularemili olgu sayısı, 2005’te 431 iken, 2011’de Avrupa Birliği ülkelerindeki toplam olgu sayısının bile üzerine çıkarak 2151’e ulaşmıştır (3). 2014’te 132’ye düşen olgu sayısı, daha sonra yeniden artma eğilimine girmiştir. Son olarak 2017’de bildirilen olgu sayısı 476’dır (4). Son yıllarda özellikle Sivas ve Eskişehir gibi İç Anadolu Bölgesi’ndeki illerimizden tularemi olguları bildirilmiştir (5,6).

Klimik Dergisi’nin bu sayısında Alkan-Çeviker ve arkadaşları (7), 2011-2018 arasında Samsun’da bir eğitim ve araştırma hastanesine başvuran, klinik ve serolojik olarak tularemi tanısı konulan 16 hastanın verilerini sunuyor. Olgulardan 13’ünün 2017 yılında yağışların fazla olduğu Şubat ve Mart aylarında kümelenmesi dikkati çekiyor.

Yine *Klimik Dergisi*’nin bu sayısında, Uğur ve arkadaşları (8) ise daha önce farelerde *Francisella tularensis*’in saptandığı Trakya Bölgesi’ndeki bir dere nin çevresinde yaptıkları epidemiyolojik çalışmanın sonuçlarını bildiriyor. Çalışmada gönüllülerin hiçbirinde tularemi yönünden seropozitiflik ve serokonversiyon saptanmamış olmakla birlikte, polimeraz zincir reaksiyonu ile incelenen dere ve şebeke suyu örneklerinin beşinde *F. tularensis* DNA’sı saptanmış. Araştırmacılar, geçmiş yıllarda etkenin fareler, sular ya da insanlarda var

olduğunun bilindiği bölgelerde, olası kaynaklarda etken aranması gerektiğine işaret ediyorlar. Çalışmanın bulguları, riskli bölgelerde su kaynaklı yeni tularemi salgınları çıkmasını beklemeden önlem alınabilmesi açısından önem taşıyor.

Kaynaklar

1. (Plevnelioğlu) Hüseyin K. Memleketimizdeki tularemi insanlara nasıl geçiyor? *Tedavi Kliniği ve Laboratuvarı Dergisi*. 1937; 7(27): 109-12.
2. Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü. *Bulaşıcı Hastalıkların İhbarı ve Bildirim Sistemi: Standard Tanı, Süreviyans ve Laboratuvar Rehberi*. Ankara: Sağlık Bakanlığı, 2004.
3. Gürcan Ş. Epidemiology of tularemia. *Balkan Med J*. 2014; 31(1): 3-10. [\[CrossRef\]](#)
4. Zoonotik ve Vektörel Hastalıklar Dairesi Başkanlığı. Tularemi İstatistik Verileri [Internet]. Ankara: Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü [erişim 30 Mart 2019]. <https://hsgm.saglik.gov.tr/tr/zoonotikvektorel-tularemi/istatistik>
5. Engin A, Altuntaş EE, Cankorkmaz L, et al. Sivas ilinde saptanan ilk tularemi salgını: 29 olgunun değerlendirilmesi. *Klimik Derg*. 2011; 24(1): 17-23. [\[CrossRef\]](#)
6. Korkmaz M, Korkmaz P, Koç F, Gültekin H, Ünlüoğlu İ. Eskişehir ilinde görülen tularemi olgularının değerlendirilmesi. *Klimik Derg*. 2015; 26(3): 94-7. [\[CrossRef\]](#)
7. Alkan-Çeviker S, Günel Ö, Kılıç SS. 2011-2018 yılları arasında Samsun ilindeki tularemi olgularının incelenmesi. *Klimik Derg*. 2019; 32(1):62-6.
8. Uğur M, Gürcan Ş, Eskiocak M, Karadenizli A. Trakya’da riskli bir bölgede tularemi insidansının ve dere/şebeke sularında *Francisella tularensis* varlığının araştırılması. *Klimik Derg*. 2019; 32(1): 78-83.

ORCID iD of the author: H.E. 0000-0002-5790-0806

Cite this article as: Eraksoy H. [Tularemia: a longstanding outbreak]. *Klimik Derg*. 2019; 32(1): 1. Turkish.

Yazışma Adresi / Address for Correspondence:

Haluk Eraksoy, İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Çapa, İstanbul, Türkiye
E-posta/E-mail: haluk.eraksoy@gmail.com

DOI: 10.5152/kd.2019.01